

Overzicht visserijpartnerschapovereenkomsten november 2015

Partnerschapovereenkomsten in West-Afrika

De Europese Commissie heeft in West-Afrika zowel gemengde overeenkomsten als zogenaamde tonijnakkoorden afgesloten. Bij gemengde akkoorden gaat het om visserij op kleine pelagische soorten, tonijn, heek, garnalen, koppotigen en demersale vis. Bij de tonijnakkoorden gaat het om een netwerk van overeenkomsten dat er voor zorgt dat de EU-vloot migrerende tonijnbestanden kan volgen in de West-Afrikaanse wateren. De EU-vaartuigen moeten zich daarbij houden aan de afspraken over de vangstmogelijkheden gemaakt in het kader van de regionale visserijbeheerorganisatie ICCAT (*International Commission on Conservation of Atlantic Tuna*).

Vergelijkbaar met de inzet in andere regio's besteedt Nederland in West-Afrika speciale aandacht aan het voorkomen van de vangst van haaien in de tonijnvisserij. In het bijzonder zet Nederland zich in voor het beschermen van de haringhaai, de kortvinmako- en de blauwe haai.

Kaapverdië

De eerste overeenkomst met Kaapverdië stamt uit 1990. Het betreft een tonijnovereenkomst. Met name Spanje, Portugal en Frankrijk maken gebruik van het visserijakkoord. Het gaat om tropische tonijnsoorten als skipjack-, grootoog- en geelvintonijn. De EU betaalt in totaal € 2,1 mln., waarvan de helft is bedoeld voor toegang tot de wateren van Kaapverdië en de helft beschikbaar is voor de versterking van de nationale visserijstrategie en bestrijding van de illegale visserij. De bijdrage van de Europese visserijsector voor de visserijvergunningen is ten opzichte van het vorige protocol verhoogd en bedraagt € 1,2 mln. De Raad heeft op 16 december 2014 ingestemd met het protocol en het is vanaf die datum *voorlopig* in werking getreden. Het Europees Parlement heeft op 9 september jl. ingestemd met dit protocol.

Ivoorkust

Het eerste akkoord met Ivoorkust stamt uit 1990. Het is een tonijnovereenkomst. Het huidige protocol loopt tot 30 juni 2018. De EU betaalt jaarlijks € 680.000. Van dit bedrag is € 257.500 bestemd voor ondersteuning van het visserijbeleid van Ivoorkust. Spaanse, Portugese en Franse vissers maken gebruik van het akkoord. Uw Kamer is over dit protocol geïnformeerd in mijn brief van 26 april 2013 (TK 21 501-32, nr. 704). Ik heb ingestemd met dit protocol. Na goedkeuring van het Europees Parlement is het protocol van kracht geworden met een looptijd tot 2018.

Gabon

In 1998 werd een eerste partnerschapovereenkomst afgesloten met Gabon. Het is een tonijnakkoord, waar met name Franse, Spaanse en Portugese vaartuigen gebruik van maken. Het huidige protocol is geldig tot en met 23 juli 2016. Voor dit protocol betaalt de EU jaarlijks € 1,4 mln., waarvan € 450.000 bestemd is voor versterking van de visserijsector in Gabon. Bij dit protocol heb ik me, conform mijn brief aan uw Kamer van 15 juli 2013 (TK 21 504-32, nr. 725), onthouden van stemming. Dit had niet zo zeer een inhoudelijke reden maar was het gevolg van het feit dat de besluitvorming in de Raad plaatsvond in een zo korte periode dat het niet mogelijk was uw Kamer te raadplegen. Nederland heeft hiertegen tevergeefs bezwaar gemaakt. Het protocol is per 14 april 2014 in werking getreden. De Europese Commissie heeft in oktober jl. opnieuw een onderhandelingsmandaat aan de Raad voorgelegd. Ik heb conform mijn brief van 18 september (TK 21 501-32, nr. 876) ingestemd met dit onderhandelingsmandaat. De eerste onderhandelingen voor het protocol vinden naar verwachting eind november plaats.

Guinee-Bissau

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de EU en Guinee-Bissau is in 1980 afgesloten. Het is een gemengde overeenkomst. Het akkoord omvat naast tonijn ook de visserij op garnalen, koppotigen en demersale soorten. Met name Spaanse, Portugese, Italiaanse, Franse en Griekse vaartuigen maken gebruik van de overeenkomst voor toegang tot de wateren van Guinee-Bissau. De jaarlijkse bijdrage van de EU voor de toegang tot de visbestanden in de wateren van Guinee-Bissau bedraagt € 6,2 mln. Voor de ondersteuning van het sectorale visserijbeleid van Guinee-Bissau betaalt de EU daarnaast jaarlijks een bedrag van € 3 mln. De visserij met Guinee Bissau is twee jaar onderbroken geweest door een staatsgreep. Nadat de politieke situatie verbeterde is een protocol waarover de Europese Commissie in februari 2012 al overeenstemming had bereikt in 2014 alsnog geactiveerd. Ik heb tegen dit protocol gestemd en uw Kamer hierover op 3 oktober 2014 (TK 21 504-32, nr.806) geïnformeerd. De reden hiervoor is dat de vangstmogelijkheden in het protocol gebaseerd zijn op sterk verouderde informatie. Naar mijn mening bood dit te weinig inzicht in het beschikbare surplus. De Raad heeft wel ingestemd met het protocol en heeft tot een voorlopige inwerkingtreding besloten vanaf 24 november 2014. Het Europees Parlement heeft op 9 september jl. ingestemd. Het protocol is daarop op 5 oktober definitief in werking getreden.

Liberia

In mijn brief van 6 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 78) heb ik u geïnformeerd over het mandaat dat de Europese Commissie heeft gevraagd om de onderhandelingen te starten met Liberia over een visserijpartnerschapovereenkomst. Het gaat hier om het afsluiten van een volledig nieuwe visserijovereenkomst. In mijn brief van 13 oktober jl. (TK 21501-32, nr. 880) heb ik u geïnformeerd over het voorstel voor een partnerschapovereenkomst en het bijbehorende eerste protocol. Het protocol heeft een looptijd heeft van vijf jaar. De EU betaalt in deze periode €3,25 mln. voor het protocol, waarvan de helft is bedoeld voor de ondersteuning van de ontwikkeling van een nationale visserijstrategie in Liberia. Prioriteiten van deze strategie zijn wetenschappelijk onderzoek, ondersteuning van de ambachtelijke visserij, capaciteitsopbouw voor monitoring en controle en bestrijding van de illegale visserij. Het protocol zal naar verwachting worden gebruikt door Franse en Spaanse tonijnvaartuigen. Ik heb ingestemd met de partnerschapovereenkomst en het protocol. Het protocol wordt naar verwachting in de Raad van 23 november aangenomen.

Marokko

De huidige partnerschapovereenkomst stamt uit 2006 en is in februari 2007 in werking getreden. De overeenkomst met Marokko betreft een zogenaamd gemengd akkoord dat niet alleen tonijn, maar ook demersale en kleine pelagische vis betreft. De afgelopen jaren hebben vaartuigen uit Spanje, Portugal, Italië, Frankrijk, Duitsland, Polen, Litouwen, Letland, Nederland, Ierland en het Verenigd Koninkrijk gebruik gemaakt van de vangstmogelijkheden.

Op 15 juli 2014 is een nieuw vierjarig protocol in werking gesteld. De EU betaalt jaarlijks €30 mln., waarvan € 16 mln. is bedoeld als vergoeding voor de toegang tot de Marokkaanse wateren, en € 14 mln. is geormerkt voor projecten ten behoeve van de ontwikkeling van de Marokkaanse visserijsector. Bij dit nieuwe protocol heb ik me onthouden van stemming. Dit omdat het naar de mening van het kabinet niet mogelijk was op basis van het protocol te beoordelen in hoeverre de EU-bijdrage daadwerkelijk en op evenredige wijze ten goede komt aan de oorspronkelijke bevolking van de Westelijke Sahara. Verder was ik van mening dat de verhoging van de visserijmogelijkheden voor de pelagische sector onvoldoende was onderbouwd. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 15 oktober 2013 (TK 21 501-32, nr.753).

Mauritanië

De eerste partnerschapovereenkomst met Mauritanië werd in 1987 afgesloten. Twaalf lidstaten hebben in het verleden in meerdere of mindere mate gebruik gemaakt van het akkoord. Naast tonijn omvat het protocol garnalen, demersale vis, pelagische vis en krabben. In het verleden omvatte het protocol ook vangstmogelijkheden voor koppotigen, maar deze vangstmogelijkheden zijn in het laatste protocol op nul gezet, omdat Mauritanië hiervoor geen surplus bezat. EU-vaartuigen zijn sinds december 2014, toen het oude protocol afliep, niet actief geweest in Mauritanië. Vaartuigen kunnen hun activiteiten naar verwachting binnen enkele weken hervatten omdat de EU in juli overeenstemming heeft bereikt over een nieuw protocol. Het nieuwe protocol heeft een looptijd van vier jaar. Mauritanië ontvangt jaarlijks €55 mln. voor toegang tot de wateren van Mauritanië. Daarnaast is er jaarlijks €4 mln. beschikbaar voor de ontwikkeling van duurzame visserij in Mauritanië. U bent over dit protocol geïnformeerd in mijn brief van 14 juli jl. (TK 21 501-32, nr. 850) en mijn brief van 13 oktober jl. (TK 21 501-32, nr. 880). Ik heb ingestemd met het nieuwe protocol. Het protocol is in de Raad van 10 november aangenomen en is in afwachting van de instemming van het EP voorlopig in werking getreden.

Sao Tomé en Príncipe

De eerste overeenkomst tussen de EU en Sao Tomé en Príncipe werd afgesloten in 1984. Het is een tonijnovereenkomst. Het huidige protocol is geldig tot en met 23 mei 2018. De financiële bijdrage van de EU voor dit protocol is € 385.000 voor toegang gedurende drie jaar en € 350.000 in het vierde jaar. Daarnaast ontvangt Sao Tomé en Príncipe jaarlijks € 325.000 voor versterking van de lokale visserijsector. Ik heb me in 2014 bij dit protocol van stemming onthouden en daarbij mijn zorgen uitgesproken over de haaienvangsten in de wateren van Sao Tomé en Príncipe. Ik heb u over dit standpunt geïnformeerd in mijn brief van 25 april 2014 (TK 21 501-32, nr.781). In mijn brief van 2 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 787) heb ik opnieuw de ontwikkelingen ten aanzien van dit visserijpartnerschapsakkoord weergegeven. Op 9 februari jl. heeft de Raad, na goedkeuring door het Europees Parlement, het protocol aangenomen en hierdoor is het protocol *formeel* in werking getreden.

Senegal

De eerste overeenkomst tussen de EU en Senegal stamt uit 1980, maar er is lange tijd geen geldig protocol geweest. In 2014 heeft de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw vijfjarig protocol. Ook is het partnerschapovereenkomst vernieuwd zodat deze voldoet aan de eisen van het nieuwe Gemeenschappelijke Visserijbeleid. Het nieuwe protocol beperkt zich tot vangstmogelijkheden voor tropische tonijn en zwarte heek. Senegal ontvangt tijdens de looptijd van het protocol in totaal een bedrag van € 4.9 mln. voor toegang tot de wateren. Daarnaast is jaarlijks een bedrag van € 750.000 beschikbaar voor de ontwikkeling van de Senegalese visserijsector. Zoals aangegeven in mijn brief aan uw Kamer van 15 september 2014 (TK 21 501-32, nr. 802) heb ik ingestemd met het protocol. Het protocol is op 20 november 2014 in voorlopige werking getreden . Na goedkeuring door het Europees Parlement begin 2015, heeft de Raad op 2 maart 2015 ingestemd met de definitieve toepassing van het protocol.

Akkoorden in de Indische Oceaan

In de Indische Oceaan heeft de Europese Commissie een aantal tonijnovereenkomsten afgesloten. Het beheer van de betrokken tonijnsoorten vindt plaats in de regionale visserijbeheerorganisatie IOTC (*Indian Ocean Tuna Commission*). Vaartuigen uit Spanje, Italië, Portugal, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk maken gebruik van dit netwerk van overeenkomsten. Op dit moment worden tonijnsoorten in de Indische Oceaan op een duurzaam niveau bevist. Nu de dreiging van piraterij in de regio afneemt en daarmee de visserijmogelijkheden weer kunnen toenemen, is het de vraag is of dit ook in de toekomst zo blijft. Binnen de IOTC wordt gesproken over beheermaatregelen, maar dit proces gaat

langzaam. Aandachtspunt in de Indische Oceaan is de bijvangst van haaien en roggen. Zoals vermeld in de kwartaalrapportage van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66) zet de EU zich in het IOTC-kader in voor beschermingsmaatregelen en het ontwikkelen van beheerplannen voor haaien. Dit verloopt moeizaam omdat niet alle IOTC-leden maatregelen wenselijk vinden. Gezien de trage besluitvorming in het IOTC vind ik het wenselijk dat de EU waar mogelijk ook met partnerlanden in deze regio afspraken maakt.

Comoren

Het visserijakkoord met de Comoren is afgesloten in 1988. Het huidige protocol loopt af op 31 december 2016. Met dit protocol is jaarlijks een bedrag van € 600.000 gemoeid waarvan de helft is bestemd voor toegang tot de wateren van de Comoren en de andere helft is geormerkt voor ondersteuning van de visserijsector op de Comoren. In het protocol zijn aanvullende afspraken gemaakt over haaien en roggen. Ik heb u over dit protocol geïnformeerd in mijn brief van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66). Ik heb ingestemd met het protocol. Op 13 mei 2014 heeft de Raad, na goedkeuring van het Europees Parlement, ingestemd met de definitieve toepassing van dit protocol. Naar verwachting legt de Europese Commissie op korte termijn een mandaat voor aan de Raad om te gaan onderhandelen over een nieuw protocol.

Madagaskar

De partnerschapovereenkomst met Madagaskar stamt uit 1986. Het laatste protocol liep in december 2014 af. De Europese Commissie heeft in maart 2014 een onderhandelingsmandaat gevraagd voor een nieuw protocol. Zoals aangegeven in mijn brief van 3 april 2014 (TK 21 501-32, nr. 777), heb ik ingestemd met dit mandaat. In juni 2014 heeft de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw protocol. In mijn brief van 8 december jl. (TK 501-32, nr. 817) heb ik u geïnformeerd over het nieuwe protocol met een geldigheidsduur van vier jaar. Voor dit protocol betaalt de EU de eerste twee jaar € 1,6 mln. per jaar, waarvan € 0,7 mln. is bedoeld voor de ontwikkeling van de visserijsector en het visserijbeleid in Madagaskar. De overige twee jaar betaalt de EU € 1,5 mln. waarvan eveneens € 0,7 mln. als sectorale ondersteuning. Het beschikbare budget voor sectorale ondersteuning wordt met name ingezet voor de bestrijding van illegale visserij in de wateren van Madagaskar. Ik heb ingestemd met dit protocol. De Raad heeft eind 2014 ingestemd met het protocol dat , in afwachting van de goedkeuring door het Europees Parlement, vanaf 19 december voorlopig in werking is getreden. Op 9 september jl. heeft het EP ingestemd met het protocol.

Mauritius

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de Europese Unie en Mauritius werd in 1989 afgesloten. Het huidige protocol is geldig tot en met 27 januari 2017. Met het protocol is jaarlijks € 660.000 gemoeid, waarvan € 302.500 is bestemd voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. Ik heb ingestemd met dit protocol. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 13 september 2012 (TK 32 201, nr. 47). Nadat het Europees Parlement instemde met het protocol, is dit per 28 januari 2014 definitief in werking getreden.

Mozambique

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de Europese Unie en Mozambique werd in 1987 afgesloten. Het laatste protocol liep op 31 januari 2015 af. Met het protocol was jaarlijks € 980.000 gemoeid, waarvan € 460.000 was geormerkt voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. In mijn brief van 2 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 789) heb ik u geïnformeerd over het onderhandelingsmandaat dat de Europese Commissie heeft gekregen voor de onderhandelingen voor een nieuw protocol. Ik heb ingestemd met dit onderhandelingsmandaat, maar aangegeven dat ik het nieuwe protocol kritisch zal beoordelen op de bijdrage aan de lokale werkgelegenheid en de impact op zeevogels en

kwetsbare haaiensoorten. Tijdens de twee onderhandelingsronden zijn beide partijen niet nader tot elkaar gekomen en zijn de onderhandelingen over een nieuw protocol in 2014 stilgelegd. Daar er momenteel geen actief protocol in werking is, wordt de EU-vloot vanaf 1 februari jl. geacht niet meer te vissen in de wateren van Mozambique.

Tanzania

Er bestaat op dit moment geen visserijpartnerschapovereenkomst tussen Verenigde Republiek Tanzania en de EU. Naar verwachting starten op korte termijn de onderhandelingen die hier verandering in moeten brengen. In mijn brief van 4 juni jl. (TK 21 501-32, nr. 845) heb ik u geïnformeerd over het mandaat dat de Europese Commissie voor deze onderhandelingen heeft gevraagd aan de Raad. Ik heb ingestemd met dit mandaat.

Seychellen

De eerste overeenkomst tussen de Europese Commissie en de Seychellen werd afgesloten in 1987. De partnerschapovereenkomst met de Seychellen is de belangrijkste van de tonijnovereenkomsten in de Indische Oceaan. Het huidige protocol is geldig tot en met 17 januari 2020. Met het akkoord is de eerste twee jaar € 5,3 mln. gemoeid, waarvan € 2,6 mln. is geormerkt voor ontwikkeling van de lokale visserijsector. Daarna is de jaarlijkse bijdrage €5 mln., waarvan € 2,5 mln. bestemd is voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. U bent over dit akkoord geïnformeerd via mijn brief van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66). Ik heb me bij de stemming over dit protocol onthouden. Dit omdat er in het akkoord met de Seychellen geen aanvullende afspraken waren gemaakt voor de bescherming van kwetsbare haaien en roggen. Naar aanleiding van de goedkeuring van het Europees Parlement heeft de Raad op 13 mei 2014 ingestemd met de definitieve toepassing van dit protocol.

Akkoorden in de Stille Oceaan

In de Stille Oceaan heeft de Europese Commissie drie tonijnovereenkomsten afgesloten met met Kiribati, de Salomonseilanden en Micronesië. Echter op dit moment is er geen protocol van kracht onder deze visserijpartnerschappen. Er zijn verschillende internationale overeenkomsten van toepassing op de tonijnvisserij in het gebied waarin de EU-vaartuigen binnen de kaders van deze overeenkomsten vissen, die in grote lijnen binnen de kaders van drie organisaties vallen:

- De *Western and Central Pacific Fisheries Commission* (WCPFC) is de regionale visserijmanagementorganisatie. De Europese Commissie is lid. De WCPFC is in hoge mate het centrale besluitvormingsorgaan waar het de visserij in de regio betreft, met name waar het gaat om het nemen van maatregelen met betrekking tot visserijinspanning en toegestane vangst. Besluiten van de WCPFC worden vaak gevoed door overeenkomsten in andere regionale organisaties zoals de *Forum Fisheries Agency* (FFA) en de Nauru-overeenkomst.
- De *Forum Fisheries Agency* (FFA) is een organisatie van kuststaten, die alle ook lid zijn van de WCPFC. Deze organisatie coördineert onder andere de regionale registratie van vaartuigen van derde landen en het regionale *Vessel Monitoring Systeem*.
- De Nauru-overeenkomst is een sub-regionale overeenkomst tussen acht eilandstaten in de Stille Oceaan, waaronder Kiribati, Micronesië en de Salomonseilanden. Ook deze organisatie heeft mede tot doel de toegang van buitenlandse vaartuigen te coördineren.

De overeenkomsten in de Stille Oceaan zijn voor de Europese Commissie van strategisch belang. In 2006 heeft de Commissie een plan gepresenteerd voor een versterkt partnerschap met de zogenaamde ACP-lidstaten (landen in Afrika, de Caribische Zee en de Stille Oceaan) in de Stille Oceaan. De visserijpartnerschapsakkoorden vormen daar een belangrijk onderdeel van.

Cookeilanden

De Europese Commissie heeft in 2013 een mandaat gevraagd voor de onderhandelingen over het afsluiten van een partnerschapovereenkomst met de Cookeilanden. Ik heb ingestemd met dit onderhandelingsmandaat. U bent over mijn standpunt geïnformeerd in mijn brief van 4 juli 2013 (TK 21 501- 32, nr. 723). De tweede onderhandelingsronde heeft afgelopen oktober plaatsgevonden. Wanneer de Europese Commissie, op basis van de laatste onderhandelingsronde, een voorstel voor het visserijpartnerschap en het protocol ten uitvoering van het partnerschap aan de Raad voorlegt, zal ik uw Kamer over de inhoud van dit voorstel en mijn oordeel daarover informeren.

Noordelijke Akkoorden

Groenland

De toegang tot de wateren van Groenland is geregeld in een protocol dat loopt van 1 januari 2013 - 31 december 2015. Hierdoor beschikken Denemarken, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Spanje en Portugal over vangstmogelijkheden voor met name lodde, roodbaars, garnalen en heilbot. De verkregen vangstmogelijkheden worden door de EU ook ingezet voor de ruil van vangstmogelijkheden met Noorwegen. Met het huidige protocol is bijna € 18 mln. gemoeid met de mogelijkheid om tot € 1,5 mln. bij te betalen voor additionele vangstmogelijkheden. In de partnerschapovereenkomst met Groenland is eveneens een mensenrechtenclausule is opgenomen. Op 20 maart jl. hebben Groenland en de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw protocol met een 5-jarige looptijd (1/1/2016 – 31/12/2020). Dit nieuwe protocol moet nog bekrachtigd worden door de Raad en het Europees Parlement. Voorafgaand zal ik de Kamer hierover informeren. Het nieuwe protocol betreft een evenwichtig pakket afspraken met een totale jaarlijkse waarde van € 16,1 mln. uit het EU-budget en een kleine verhoging van de sectorbijdragen voor toegang ten opzichte van het lopende protocol. Het continueert de visserij door EU-schepen in Groenlandse wateren en is in lijn met het hervormde Gemeenschappelijke Visserijbeleid. Het versterkt duurzame visserij doordat de vangstmogelijkheden gebaseerd zullen worden op quota die in overeenstemming zullen zijn met het best mogelijke wetenschappelijke advies. Het biedt de EU ook de mogelijkheid om aanvullende en nieuwe visserijmogelijkheden te accepteren, indien Groenland deze aanbiedt. Het is voor de EU qua economische waarde het op twee na belangrijkste protocol. Het protocol wordt naar verwachting in een Raad in november aangenomen.

Partnerschapsakkoorden die niet meer in werking zijn of zijn opgeschort

Equatoriaal Guinea

Er is op dit moment geen protocol met Equatoriaal Guinea. Het laatste geldige protocol liep op 30 juni 2001 af. Er zijn op dit moment geen nieuwe onderhandelingen met Equatoriaal Guinea gepland. Het ging om een tonijnovereenkomst. Met name Spaanse, Portugese, Franse en Italiaanse vaartuigen maakten gebruik van de overeenkomst.

Gambia

Het laatste protocol betrof de periode 1993-1996. Het betrof een gemengd akkoord. Naast toegang voor de tonijnvaartuigen betrof het ook vaartuigen voor demersale visserij. Er zijn op dit moment geen nieuwe onderhandelingen met Gambia gepland. De Europese vloot kan

onder private licenties toegang verkrijgen tot wateren van Gambia. Een verzoek daartoe wordt geacht via de Europese Commissie te verlopen.

Kiribati

De eerste partnerschapovereenkomst met Kiribati stamt uit 2003. Het was de eerste overeenkomst in de Stille Oceaan. Franse, Spaanse en Portugese vaartuigen maken gebruik van het akkoord. Het laatste protocol liep op 15 september jl. af. In mijn brief van 8 december 2014 (TK 21501-32, nr. 817) heb ik u op de hoogte gebracht van het onderhandelingsmandaat voor een nieuwe protocol dat de Europese Commissie aan de Raad heeft voorgelegd. Gelet op de inzet van het mandaat had ik ingestemd met dit onderhandelingsmandaat. De onderhandelingsrondes hebben niet geresulteerd in een nieuw protocol.

Salomonseilanden

Het eerste akkoord met de Salomonseilanden werd afgesloten in 2006. Hoewel het huidige visserijakkoord tot 8 oktober 2015 geldig is, is er geen actief protocol in werking. Het laatste protocol liep op 9 oktober 2012 af. De Europese Commissie heeft in 2012 een mandaat ontvangen om over een nieuw protocol te onderhandelen, maar de onderhandelingen liggen sinds augustus 2012 stil. Ik heb ingestemd met het onderhandelingsmandaat conform mijn brief van 20 april 2012 (TK 21 501-32, nr. 583). De gevoerde onderhandelingen zijn gestaakt omdat de partijen konden geen overeenstemming bereiken over het protocol.

Micronesië

Het eerste akkoord met Micronesië is afgesloten in 2007 en het eerste protocol had een werkingsperiode van drie jaar. Deze overeenkomst is echter mislukt. Dankzij een nieuwe poging in 2010 is overeenstemming bereikt over een nieuw protocol. In mijn brief van 17 december 2010 (TK 21501 – 32, nr. 427) heb ik uw Kamer geïnformeerd dat de Raad het besluit tot ondertekening en voorlopige toepassing heeft aangenomen. Met dit akkoord is jaarlijks een bedrag van € 559.000 gemoeid, waarvan € 150.800 is geormerkt voor de ondersteuning van de visserijsector in Micronesië. Dit protocol is echter, in afwachting van het ratificatieproces in Micronesië, nog altijd niet in werking getreden.